

Előfizetési árak:
 helyben, vagy postán küldve:
 Égész évre . . . 10 ft — kr.
 Félévre . . . 5 — —
 Negyedévre . . . 2 — 50 —
 Egy hónapra . . . 1 — —
Egyes szám 4 kr.
 A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Főter 1828. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:
 Felelős: K. Lajos könyvkereskedésében és a kiskönyvtárában. (Főter 1828. sz. alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PENTEK ES VASARNAP KIVETELÉVEL.

Hirdetési díj:

Négy hasábnos petit sorát 5 kr. Nagyobb terjedelmű és többosztályú hirdetések alkalmán jutányos áron vesztnek fel. Helyes díj minden kioldón beiktatást 80 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.

Nyitási költségek minden petit sora 50 krajczár.

Hirdetések fölvetésének a szerkesztőségben és kiadói hivatalban. Főter 1828. sz. alatt.)

Készenléti díj nem adható vissza.

Belügyminiszter ur!

Belügyminiszter ur! Ön betöltött egy hazafias, egy kegyeletes ünnepélyt.

Belügyminiszter ur! Ön egy önfelátlanban annyira nagynak, annyira hatalmasnak képzelte és érezte magát, hogy föl mert emelkedni a nemzet kegyeletes érzületéhez és elég merész volt azt durván megrugdosni.

Belügyminiszter ur! A nemzeti kegyelet minden magyar ember előtt sérthetetlen és szent. Ön nem vette ezt tekintetbe, ön tüntetni akart minden áron azzal, hogy nem magyar ember s hogy szembe mer szállani a nemzet érzületével és akaratával is.

Belügyminiszter ur! Mi az ön harcias természetét és bátorságát nem vontuk kétségbe egy pillanatra sem. De hazaszeretetünk és hazafias önértetünk fölháborodásával tiltakozunk az ellen, hogy ön Magyarország belügyminiszteri székében kénye-kedve szerint folytassa hazafiatlan garázdalkódásait.

Önt mi tartjuk ki, ön a mi kenyérünkön él, ön a magyar nemzet érdekeit hivatva istápolni és képviselni.

Becsületesen és lelkiismeretesen felel meg ön a hivatásának? Ugy-e, hogy nem.

No lássa belügyminiszter ur, ön is, de még a vak is látja, hogy az ön politikája hazafiatlan, szolgálkó és megrendelt politika. Ön bizonyára már elmúlt negyven éves s még mindig Bécs muzsikájára tánczol.

Azt teszi ön is, amit tettek az eddigi belügyminiszterek, ön csak annyiban különbözik tőlük, hogy kevesebbet tud náluknál.

Különböztet tapasztalat bizonyítja, hogy Magyarországot a belügyminiszteri szék-

ből minden nagyobb tudomány nélkül lehet dirigálni.

Nem kell oda egyébb, csak a durvaságból, hatalmaskodásból és basáskodásból egy jó adag.

Ezt pedig nem vitatjuk el Öntől sem, a minthogy semmit sem vitatunk el, a miről alapos meggyőződésünk van. Belügyminiszter ur!

Ön rövid lélegzetű kormányzata alatt nem mutatott föl közhasznú tevékenységet semminő oldalról, semminő téren. Az ön vezetése alatt Magyarország belügyi viszonyai nemcsak hogy javultak volna, hanem összebonyolodtak és súlyedtek folytonosan.

Az ön éhletlen és káros működése egy viszontagságos jövő esélyei elé sodorták az országot, melynek ezután egysége és léte is komolyan veszélyeztetve van.

Nagy és súlyos felelősséggel járó hivatás az Öné.

Hatalom, jog van letéteményezve a kezébe s ezekkel ön csúnyán és következetesen visszaél.

Nem azért van adva az a hatalom, az a jog, hogy velők szabadjára garázdalkodjék, hanem, hogy azok segítségével iparkodjék Magyarország érdekeit megvédeni és előmozdítani.

Ezt teszi ön? Nem!

Fölhasznál minden rendelkezésére álló eszközt arra, hogy a nemzet sorsát lem terjedésének és kifejlődésének útját állja, hogy ez által is érdemeket szerezzen Bécs előtt.

Ez az ön lakájpolitikája s ettől undorodva fordul el mindenki, a kiben egy szikra hazafias önértet és becsületérzés van.

Polczner Árpád.

sem a vagyonygyűjtéssel, mondá jó kedvvel. Elég boldog vagyok, és velahogy csak elboldogulunk.

Az asszony ismét a nagy házra nezett, a bolt k rakatán át.

»El — el«, mondá keserűen. De nézd, mily jól van dolka Lester Emilának, ki úgy megszokta a székénységet! Fiai a collegiumba mennek bizonyára; s gondolj csak a tiedre — kiknek a községi iskolába kell menniök.

Joliffe gondolatai Emiliára fordultak. »Senki sem telt!« — mondá jókedvűleg — jobb szolgálatot Emiliának, mint te Johannának, mikor véget vetettél köztünk annak a bolondságnak, s lehetővé tetted neki, hogy igent mondjon Lesternek, mikor megkérte.

Ez mar majdnem kétségbe ejtette az asszonyt.

»Ne beszélj a multakról!« — mondá komoran. Hanem gondolj gyermekeidre, mit tegyünk, hogy gazdagabbak legyünk?

Hát — mondá ekomolyodva — hogy igazat mondjak, mindig éreztem én, hogy alkalmatlan vagyok erre a foglalkozásra, csak nem szerettem kimondani. Mintha szabadabb mozgás kellene nekem, és nagyobb tér ennél, barátaim és szomszédaim között. Gazdag lennék mint bárki más, ha a magam útján próbálnám.

»Szeretném, ha megpróbálnád! Melyik a te utad?«

»Elmenni innét a tengerre.«
 Maga az asszony volt, ki őt otthon tartotta, gyűlölte a hajósok feleségének félig özvegy életet. De nagyravágyása most elhallgatatta ösztönét, és mondta:

»Gondold, hogy ezen az uton eredményhez jutnál?«

»Biztos vagyok, hogy csakis ezen az uton.«

»Szeretnél-e elmenni?«

Nem gyönyörűségből, azt mondhatom. A tengeren nincs olyan gyönyörűség, a milyet kicsiny társalgókban találhatok, őszintén szólva, nem szeretem a tengert. Valami nagyon sosem szerettem.

Sárospataki uti emlék.

Augusztus 17-én, egy szép szombat nap délutánján, a kalvinisták Rómájából egy buszonharom tagból álló társaság indult utnak, Kossuth Lajos szülőföldje felé, fölkeresni otthonában Sáros-Nagy-Patakon, a nagyhirű református tanár-papot, Mitrovics Gyulát. — Fölkeresni, meghallgatni, megösmerni őt.

Hadd mondjak el egyet-mást, holmi kis apróságot ez ut emlékeiből.

Elindulásunkhoz gyülekezési helyünk a vasuti pályaház volt.

Kik megyünk? Hányan megyünk? hasztalan kérdezte volna tőlünk az indulás perceig bárki is. Jön, kit egyháza iránti buzgalma vezérelt. Jökédvéből, jószántából.

Alig helyezkedtünk el a vasuton, aggodalom szállt meg bennünket, hogy tán nem is jól választottuk mi meg az időt, — a pap hallgatás idejét; hiszen augusztus 18-án őfelsége születés napja van, s ennek templomos ünnepe, az egyház rendes lelkésze által tartandó ünnepi istentisztelet kiszoríthat az időből, mert a mi visszatérő vonatunk mindjárt deli 12 után indul Patakról. Aggodalmunk azonban feleslegesnek bizonyult, mert Sáros-Nagy-Pataknak királyi tisztelet népe, a reformátusok úgy, mint a római katolikusok, templomaikban a jait csak a mindenség Urának, a nagy Istennek imáadására nyitja meg.

Este 8-kor érkezünk meg. A vasutnál az intelligenciának és a tanári karnak számos tagja várt reánk, kik egy pillanat alatt elintézték elszállásolásunk kérdését. — Hazigazdánk leötelező felejtethetlenségével fogadtak és láttak el bennünket.

Ma-nap kora reggel a főiskola igen szép, arnyas nagyterjedésű kertjében találkoztunk, honnan indulva megtekintettük a város nevezetességeit, első sorban Rákóczy híres várát, mely ma Windischgrätz herceg tulajdonában van. — A városban a rendszert el van zárva, azonban a »debreczeni« vendégek előtt szíves kézzel nyitották meg nemcsak a vár régi helyiségeinek, de a herceg jelenlegi dolgozó szobájának, könyvtárának, fegyvertárának a jait is.

A régi vár lovagtermének ablakából, de különösen a vartornyokat összekötő felső folyosóról elragadó panorámát kapott meg bennünket, a mint egy oldalról az erdőszorosúta hegyláncolat, masoldalról a mi Alföldünk végtelen rónaja zárja be a szemhatárt. — A vár tövében festőien túllát a város, hatalmas

ref. és kath. templomaival, a reformátusok nagyhirű főiskolájával.

A látékép kedvesen, megkapóan egészíti ki a várost magát is kétszerezre, nagy és kis Patakra osztó Bodrog kanyargó, csillogó futása, másfelől pedig a pártj messzeföldön ritkító hercegi park, délszaki növényzetével, százados fáival, függő kertjeivel, halas medenczéivel, a szőnyeg kertészet csodás remekeivel.

Elhagyva a festői képet, a város főutcáján »Kossuth-utczán« keres-ük fel a házat, a melyben Kossuth Lajos lakott pataki diák korában. Áhítatal állunk meg a díszes díszes márványlappal jelzett ház előtt; és nagy idők emlékeztet kelet föl lelkünkben, és nagy idők nagy események ihlete szállta meg lelkünket, a mikor a magyar szabadság egyik legnagyobb hősnének Rákóczy-nak fejedelmi várkastélya után, a szabadság másik nagy hősnének Kossuth apáknak egykori lakhelyén pihen meg tekintetünk.

Nem csoda, hogy Sárospatakon a szabadság, a valódi szabadság földjén érzi magát az ember. Hisz a legnagyobb szabadsághősök szelleme leng itt körül mindent; ez a szellem él itt mindenben: emberben, fűben, fában, még a hideg kövekben is. És e szellemnek igaz apolói: a sárospataki főiskola és annak hazafias tanárcara.

Istentisztelet előtt volt még időnk fölkeresni magán lakásán a perjút a kiért jöttünk: Mitrovics Gyulát.

A főutcán, a főiskolának egy régi haza szolgálati kiváló lelkész tanár lakásánál. — A háznak régiségeivel éles, de egyuttal rendkívül kedves ellentétben áll az a meglepő, az a rendkívüli mindenben kint és bent előzőlő tisztaság, mely mosolygává teszi az »üregháza« ábrázolatát.

Családjá körében, övétől környezve találkoztunk, mely érzéstől meghatott szavakkal válaszolt arra, de a kinek a lelkesedés igaz tüze gyullt ki szavaiban, ő mikor beszédének ama fordulatához ért, hol azt fejtgette, hol arra mutatott rá, hogy nem az a kérdés, vajjon Mitrovics nyeri-e el a kalvinista Rómának egyik papi székét, hanem a kérdés az, a fő az, hogy Kőnyves Tóth Mihály örökebe, azéba a Toth Mihályéba, ki nagy volt mint pap, de nagy volt, mint hazafi is, nagy mint a szabadságnak hőse, martirja: méltó ferfit ültessünk.

Mitrovics alakja, magatartása, megjele-

spekulatív volt az oka, melynek csakugyan jó eredménye lett.

Elhatároztam, hogy nem hagyjak csalódni — mondá — s azt hiszem, magad is bevalód, hogy nem csalódtál.

Ezzel kivett egy nagy vászon zacskót, kioldotta és tartalmát a felesége ölébe rázta, ki a tűz mellett egy alacsony széken ült. Egy csomó svergin és guinea hullott az asszony ölébe, ruháját egészen lezuhata a földre.

»Itt van« — mondá Joliffe jókedvűen — mondtam, hogy meglesz, nem meg leti-e?

De az asszony arca, az első izgalom után, melyet a birtoklás tudata adott, nem tartotta meg ragyogását.

»Egy csomó asszony, csakugyan« — mondá. És itt van mind?

»Mind? Hogyan kedves Johannám. tudod-e, hogy ez haromszáz arany? Ez egy vagyon.«

»Igen, igen. Egy vagyon a tengeren; de a száraz földön.«

Mindazonáltal szándékosan abba hagyta a pénzről való beszélgetést. Nemokára megérkeztek a fiuk is és a legközelebbi vasárnap Joliffe halat adott Istennek, ez uttal a szokásosabb módon. De néhány nap múlva, mikor a pénz hovatfordítása került szóba, észre vette, hogy felesége nem olyan meglegedett, mint a milyennek ő remélte.

»Látod Joliffe« — mondá az asszony, mi százával számláljuk, azok ott (s ekkor az utca másik oldalára mutatott) ezrivel. Kocsit és két lovat vettek, mig oda voltál.

»O, kocsit vettek?«

»Kedves Joliffe, te nem tudod, hogy megy a világ sorja. De megteszük, a mit csak tehetünk. Csakhogy azok gazdagok, mi pedig még mindig szegények vagyunk.«

Majdnem egy év telt el nyugtalanságban. Az asszony zomoruan forgolódott a boltban és a ház körül, és a fiuk még mindig a kikötőben foglalkoztak.

(Folyt. köv.)

A „DEBRECZEN“ TÁRCZAJA.

Küzdés, csalódás . . .

*Küzdés, esalódás az én osztályrészem,
 Nem terem virág, amerre én járok —
 Csillag nem gyul ki fölöttem az égen . . .
 Mintha mindenütt üldözne egy átok.*

*Korán szólított a lét küzdelemre,
 Nem így álmodta nagyratörő lelkem —
 Kenyértusára nem vagyok teremtve,
 Az örült harcban már is elesigedtem.*

*Korán megtépe vágyaimnak szárnya,
 Szívemnek lánja hamvadóban egyre —
 Nem hevit semmi, lelkemnek nincs álma,
 Dacozs, büszke, ám lehajtom csüggedve.*

*Fiatal vagyok, de öreg a lelkem,
 Az emberek közt tévelyegve járok —
 Ma itt, holnap ott. — nincs hol megpihenem
 Mintha mindenütt üldözne egy átok . . .*

Polczner Árpád.

Az asszony kedvéért.

Angolból fordította: M. I.

(Folytatás.)

Egy nyári nap, midőn az átellenes nagy kórház a nap nyomasztó melegét mintegy boltjokba verte, és csak ketten voltak, férj és nő, a boltban, Johanna átnézett az Emília kapujára, hol egy gazdag látogató kocsija állott meg. Emília modorán utóbbi időben a pártfogói leereszkedés nyomai voltak észrevehetőek.

»Valóban, Joliff, te nem vagy üzletember«, mondá szomoruan az asszony. »Teged nem neveltek boltosnak s lehetetlen, hogy valaki vagyont szerezzen olyan foglalkozással, melybe csak úgy cseppent bele, mint te ebbe.«

Joliffe igazat adott neki, mint szokott mindenben. Nem is törődöm én egy cseppet

nyan nagyon olcsók, de ép
 teget sem érik meg. Eme
 k mért

létező

RBÓL származnak,

ÉRÉVEL nincsenek ellátva

VEDJEGYE

OGNAC GYARNAK

akis

ros czimerével

L, TOKAJBAN

egyzői okirat bizonyítja

sznált fel.

Cognac

Geréby Fülöp, Ganofszky
 M. és Fia, Lendlbauer Kál-
 szky József, Raics Gyula,

A

ilvokat.

AKAT,

nek

luléses kiállítás!

Jutanyos arak!

ek.

éses beosztással

artának.

nek

Árlejtési hirdetés.

Nádudvar község a Kösely folyón egy 10 méter nyílású hidat akar építtetni. beton alapra, terméskőfal, hidfók és szárnyakkal, vasfel-szerkezettel.

A hid előállításának költségei 2516 frt 30 krban lettek megállapítva.

Az építés biztosítására a f. é. szeptember hó 1-ő napján d. e. II. o. Nádudvar község házánál árlejtés fog tartatni; felhívtnak azért a vállalkozni kívánók, hogy ajánlataikat a kilü-zött határidőben, vagy ezt megelőzőleg írásban a község előjáróságához 10% bántépénz csatolása mellett tegyék meg.

A beadott ajánlatok a képviselő testület közgyűlése elé terjesztetnek s ennek határozata alapja lesz a szerződés az elfogadott vállalkozóval megkötendő.

A terv, költségvetés és részletes feltételek a községi főjegyző irodájában megtekinthetők. Nádudvaron, 1895. aug. 17. (356.)

Tar Sándor
főjegyző.

Nagy Albert
főbíró.

Hajdúvármegye és Debreczen sz. kir. város Főispánjától.

523/1895.

Pályázati-hirdetés.

Debreczen szab. kir. város f. évi szeptember havi rendes közgyűlésén a mezőbiztosi állás, mely évi (800) azaz **nyolczszáz forint** fizetésből álló javadalmazással és a közlekvári segédi állás, mely évi **hétsház (700) forint** fizetésből álló javadalmazással van összekötve, valamint az ezen állások betöltése folytán esetleg megüresedendő más állások fognak választás útján betölteni.

Felhívtnak az ezen hivatali állásokra pályázni kívánók, hogy kellően felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám — mint a kijelölt bizottság Elnökéhez — t. évi szeptember hó 15-ikének d. u. 5 órájáig annyival inkább benyujtsák, — mert a később érkező pályázati kérvények tekintetbe vétetni nem fognak. Debreczen, 1895. augusztus hó 14-én.

Gróf Degenfeld József.

Tóth Béla gyógyszerháza Debreczenben.

Van szerencsém értesíteni a t. közönséget, hogy

Sós borszesz

készítményemet, mely saját felügyeletem alatt készül, a forgalomnak átadtam.

Sós borszeszemnek vegytisztasága és gyógyhatása felől teljes biztositéket nyujtok és mindazon beteg-égeknek, a hol a sós borszesz szükséges, a saját készítményemet ajánlom.

üzletellett

TÓTH BÉLA

gyógyszerész.

Raktárak Debreczenben:

Csanak József,
Ganovszky Lajos,
Gerébi Fülöp,
Király János,
Kovács Mihály,
Kun József,
Leidenfrost Armin,

Lusztig Károly,
Parti Ferencz,
Paics Gyula,
Rickl J. Zelmós,
Szabó Zsigmond,
Tóth Sándor,
Varga Lajos

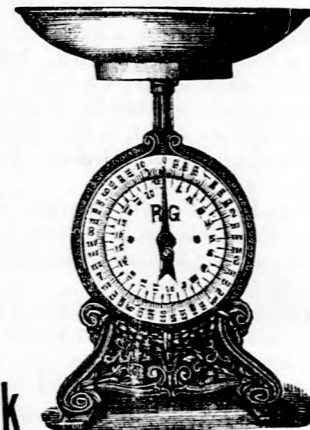
uraknál, valamint gyógyszerházaiban.

Egy nagy üveg 90 kr, kis üveg 45 kr.

A tavaszi és nyári időnyre

a legmegbízhatóbb elsőrendű
gyárakból:

szabadalmazott jégszekrények

önműködő fagyaltgépeket,

legjobb minőségű szódavíz készülékeket,
tükrözött kerti golyókat, sodrony borítókat

és szabadalmazott

legújabb befűző üvegeket

a legnagyobb választékban és legjutányosabb árak
mellett ajánl

283.

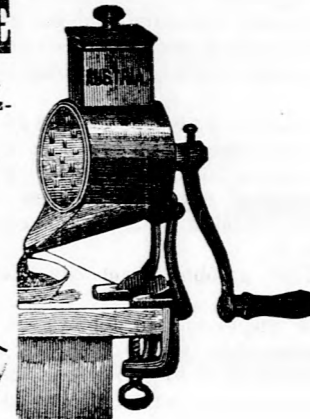

KASZANYITZKY ENDRE

üveg porcellán lámpa, ház-
tartási konyhaeszközök és dísz-
árak nagykereskedése.

DEBRECZEN.

Főpiacz 1900. sz.

Arjegyzék ingyen!

„DEBRECZEN” NYOMDÁJA

(FÖTÉR 1828. SZ. A. CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben)
teljesen újonnan berendezett könyvnyomda.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat:

takarékpénztári, kereskedelmi

üggyvédi és községi nyomtatványokat.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

KÉSZIT:

Gyászjelentéseket, bál- és lakodalmi meghívokat.

**ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT,
TANCRENDEKET és ÉTLAPOKAT.**

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések ERDÉLYI ISTVÁN nyomdai művezető nevére czimzendők.

Nyomdánkat, hol északkeleti Magyarország legrégibb és legelterjedtebb politikai napilapja a

„DEBRECZEN”,

és a szintén elterjedt „DEBRECZENI HIRADÓ” is nyomtatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába.

Izléses kiállítás!
Jutányos árak!

Izléses kiállítás!
Jutányos árak!

Hirdetések a »DEBRECZEN« czimű lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

SZAMLÁKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NEVJEGYEKET,
bor- és rum-vignetteket, falragaszokat,
MINDENMŰ KÖRLEVELEKET és ÁRJEGYZÉKEKET.

Vidék megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

FOLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat izléses beosztással

jutányos árakon.

Bírósági, végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítettetnek.

Előfizetési árak:
helyben, egy példány költve
Égész évre . . . 10 frt
Félévre . . . 5 »
Negyedévre . . . 2 »
Egy hóra . . . 1 »
Egyez szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden
emény a szerkesztőségbe (Fötér 1828)
barnonra küldendő.

Előfizethetni helyben
Telegr. K. Lajos könyvkereskedés
és a kiskönyvtárban (Fötér 1828)
szállt.)

Lajos

Második éve im
is gyászünnepevé vá
zetnek.

Második esztendő
örömekek ezeltől oly
csendes fájdalom né
meg lelkünket, szájlja

Hosszu idő ez
natra, sok a szenvedé

De a tündö perc
arra, hogy szívünk
irt, gyógyító balsam

Fajdalmunk meg
még oly nagy, kesé
mérhetetlen!

Nem találunk m
jük a hangot, a mel
nek, szívünk fájdalom
visszhangját adná m

Csak azt tudjuk
fajdalmasan, hogy a
meg, hogy: „meghalt

Addig-addig zen
kérésnek megható na
„Gyere haza Kös

végre csakugyan haz

Hazajött, de ne
fohászkodásunk öha
álljon szerető nemzet

legyen szent törekv
igyekezetünknek, bá
künknek!

Ugy jött haza,
dön elhunyt Jakob
földére: fiai hozták
anyaföld kebelére,
lomra

Most már ittho
alussza a küzdelmes
des örök pihenését.
anyai földje borított
nul elhunyt hazafi h

Ó milyen szom
nekünk: akkor nyer
kor örökre elveszítet

De még így is
reségünk ez nekünk
vel-lelkével számizet

A „DEBRECZEN

MI KE

Ódalent egy kis

Ódalent egy kis v
Vig esküvő készül
Egy szöke lány el
Volt szeretőjétől.
Nem kellett a szeg
Czifraságra vágyot
Annyi áldás érje
Mint érdemel átko

Nézzetek be — ál
Hogyha arra jártok
Nyilnak-e még a
Kertjében virágok
Nem hervadt-e va
El egy virradóra:
Jul-e nekem belől
Egy a koporsómr

Elszerették ga

Elszerették gala
Alhatom a bána
Ezer baját a vi
N-ki állók az

Ki a legény a
Hamis a lány
Nem érdemel a
Hogy érte nagy
A poharam föld